



"HOUDEN JULLIE ZICH ALLEN GOED. WIJ DOEN HET OOK."



Albert Drielsma in het uniform van het Rode Kruis.
(Collectie G. Drielsma-Serpenti)

In navolging van zijn ouders in Vaals heeft Albert Drielsma voor de oorlog een slagerij in de Maastrichtse Boschstraat. Ook zijn broer Joep heeft een slagerij, maar dan op de Grote Gracht. Ze staan bekend als de gebroeders Drielsma. Albert trouwt in 1936 met Sybilla Goldstein, ook wel Bila genoemd. Later verhuizen ze met hun slagerij naar de Frankenstraat.

LID VAN HET RODE KRUIS

Tijdens de Tweede Wereldoorlog komen veel gewonde Belgische en Franse soldaten de grens over om in Maastricht verpleegd te worden. Hierbij worden vrijwilligers en verplegers ingezet. Een van hen is Albert, die lid is van het Rode Kruis. Wanneer de Duitsers de slagerij op de Frankenstraat van Albert in beslag nemen, verhuizen Sybilla en Albert naar de Brusselsestraat 43. Dan wordt zijn werk voor het Rode Kruis steeds belangrijker voor hem. Dat is waarschijnlijk ook de reden dat op 12 november 1942 wordt bepaald dat Albert voor onbepaalde tijd is vrijgesteld van arbeidsinzet.

JOODS NOODHOSPITAAL

Samen met Sybilla krijgt Albert toestemming om een Joods noodhospitaal in te richten voor zieke Joodse ouderen. Albert is een zorgzame, zachtaardige en bescheiden man die bovendien erg creatief is. Zijn broer Joep en diens echtgenote Mathilde Salomon duiken met behulp van Ger Pistors onder met hun drie oudste kinderen bij Apotheek Schoep op de Grote Gracht. De andere twee kinderen van Joep doken onder op verschillende adressen. Ger Pistors is actief in het verzet en regelt onderduikadressen, voedselbonnen en medische zorg voor de familie Drielsma. Tevens is hij een goede vriend van Albert en eveneens lid van het Rode Kruis. Hij houdt Albert van de onderduiksituatie van het gezin van zijn broer Joep op de hoogte.



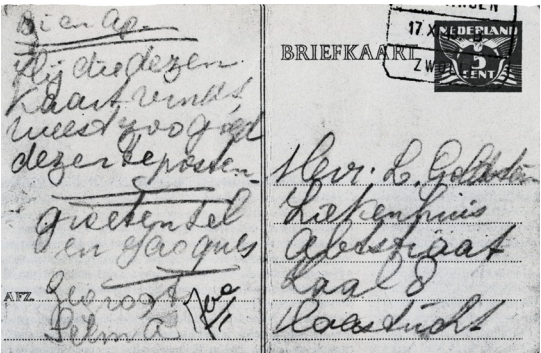
Trouwfoto van Albert en Sybilla (Bila) Drielsma-Goldstein.
(Collectie G. Drielsma-Serpenti)



Trouwfoto van Albert en Sybilla (Bila) Drielsma-Goldstein in 1936.
(Collectie G. Drielsma-Serpenti)

LAATSTE LEVENSTEKEN

De moeder van Sybilla wordt dankzij dokter Mendes de Leon met een zogenaamd besmettelijke ziekte opgenomen in het ziekenhuis Klevarie. Op deze manier wordt haar leven en dat van vele anderen gered. Dat geldt niet voor Albert en Sybilla. Op 20 oktober 1943 worden ze op transport gezet naar Westerbork. Ger Pistors zorgt voor enige hulp: hij stuurt toiletartikelen en voedsel. Op 16 november lukt het Albert om een kaart uit de trein naar Auschwitz te gooien die hij heeft geadresseerd aan zijn schoonmoeder mevrouw L. Goldstein-Hartog, die op dat moment in het ziekenhuis verblijft. Nog niet wetende wat er op hem en Sybilla te wachten staat schrijft Albert: "Op het moment zitten wij in de trein en zijn wij reuzeflink. Houden jullie zich allen goed. Wij doen het ook." Dit is laatste levensteken van Albert. Op 19 november 1943 wordt Sybilla in Auschwitz vermoord en op 31 maart 1944 Albert.



Briefkaart van Albert aan zijn schoonmoeder mevrouw L. Goldstein-Hartog die op dat moment in ziekenhuis Klevarie ligt en daarom was vrijgesteld van transport naar Kamp Vught.
(Collectie G. Drielsma-Serpenti)

